

Ocena książki • Book reviews

„Wygrać życie”

Kamil Durczok

Kraków: Wydawnictwo Znak; 2005, stron 102
ISBN 83-240-0514-5

Chory w swej walce z chorobą doznaje psychicznego i fizycznego wsparcia z jednej strony przede wszystkim od lekarzy i psychologów, z drugiej – od rodziny i dalszego środowiska. Mimo wszystko, nawet przy największym zaangażowaniu się medycyny i rodziny, chory niejednokrotnie pozostaje samotny w rozważaniu swych szans zdrowia, życia, wykonywania zawodu, słowem całej swej przyszłości. Dotyczy to szczególnie chorób o tak złej konotacji, jak nowotwory. Dla jednych walka z nowotworem kończy się śmiercią, dla innych – zwycięstwem. W tych ostatnich razach dużą rolę odgrywa silna wola życia i pokonania choroby. Autor powiększył grono „zwycięzców”, wśród których znajdują się wybitne osobistości, dzielące się swymi przeżyciami ze społeczeństwem dla zachęcenia swym przykładem chorych do walki o zdrowie i życie.

Książka Kamila Durczoka stanowi jego wywiad z Piotrem Mucharskim, ukazujący dramatyczne przeżycia chorego, w tym lęk przed chorobą, cierpieniem i śmiercią oraz nadzieją na zwycięstwo. Równie ważne i ciekawe dla czytelnika są głosy dwu onkologów – prof. Bogusława Maciejewskiego i doc. Krzysztofa Składowskiego oraz małżonki chorego – Marianny. Rzucają one dalsze światło na przeżycia Autora i na różne aspekty jego walki o zdrowie i życie.

W wywiadzie Durczok opisuje reakcje własne i środowiska na swą chorobę, stresy rozpoznania, jego ujawnienia żonie i widzom telewizji, doznania szpitalnej samotności, a ze strony bliskich a nawet obcych – otuchy, empatii i sugestii leczniczych. Autor podkreśla wielką rolę lekarza-partnera i przekucia niewiary w sukces w wolę zwycięstwa. Przedstawia również niekorzystne objawy leczenia promieniami i „chemią”, znaczenie pozytonowej elektronowej tomografii, rekonstrukcji chirurgicznych oraz profilaktyki. Epilog mówi o bliskich kontaktach dwu chorych – Durczoka i szybko gasnącego prezentera TVN Marcina Pawłowskiego, któremu jest poświęcona omawiana książka. Prof. Maciejewski, dyrektor Centrum Onkologii Instytutu Marii Skłodowskiej-Curie w Gliwicach, w swym pierwszym głosie wyjaśnia istotę nowotworów, ich profilaktykę i leczenie. Drugi głos traktuje o relacji między chorym a onkologiem, trzeci zajmuje się prognozą i diagnozą – rolą intuicji, doświadczenia i techniki me-

dycznej oraz sprawą wyjawiania choremu rozpoznania i rokowania. Doc. Składowski, również z instytutu gliwickiego, swą wypowiedź poświęca pozamedycznemu leczeniu się pacjentów u przedstawicieli niekonwencjonalnej medycyny lub autoterapii różnymi środkami. Za przyczynę tego zjawiska uznaje odhumanizowanie medycyny.

Cenne spostrzeżenia przynosi wypowiedź Marianny Durczok, skądinąd zaangażowanej w społeczną walkę z nowotworami. Opisuje ona swe wrażenia pierwszej wiadomości o chorobie męża, zdobywanie własnej o niej wiedzy (m.in. w internecie!), psychiczne przemiany Kamila w toku leczenia oraz własny do nich stosunek.

Szata edytorska książki zasługuje na uznanie: dobry papier i czytelna czcionka, jasna dyspozycja całości i części oraz wielobarwna, półsztywna i lakierowana okładka. Na jej froncie widnieje podobizna Autora, na ostatniej – jego i rozmówcy wraz z informacją o treści książki.

Sam Kamil Durczok powiedział: „Książka ta będzie rodzajem usługi dla tych, którzy będą musieli zmierzyć się z rakiem. Dla tych, którzy mają kogoś chorego blisko siebie albo sami na taką chorobę zapadają. Ale także dla wszystkich, którzy chcą wiedzieć, kim jest człowiek w chorobie i jakie stany świadomości mu towarzyszą”. Niedostateczne przygotowanie humanistyczne lekarza, krótki czas

jego kontaktu z chorym, poświęcany zasadniczo jego sprawom somatycznym, a nie myślom czy uczuciom, uzasadniają przekonanie, że treść książki należy polecić studentom medycyny i psychologii, pracownikom bieli już praktykującym, a w ramach profilaktyki każdemu, nawet zdrowemu, człowiekowi.

Prof. dr hab. med. Henryk Gaertner
Kraków